

Ændringsforslag op, som fyldestgjør dette Viemed, vilde baade de ærede Forslagsstillere og det Offentlige blive tilfredse, og naar jeg har taget Ordet her for ikke at gaa ind paa Lovforslaget, som det er, er det navnlig af Hensyn til Sognefogderne, idet man ikke uden nærmere Overveielse skal laa en Streg over den Ret, de have. Man har ondt nok ved at faae Sognefogder. Jeg kan forstikke det ærede Medlem, at det er Noget, som er saa vanskeligt, at det er tidt et rent Kunststykke at faae en Mand til at være Sognefoged, fordi de ere saa usfelt lønede, og enhver Forholdsregel, som mulig kan besværliggjøre deres Forretninger yderligere, vil jeg modsætte mig.

Strandskov: Jeg skal være meget villig til at indrømme den ærede sidste Læser, at det undertiden kan være meget vanskeligt at faae Sognefogder, som man kan være tjent med, men det kunde dog være, at man efter lidt nærmere Underfølgelse af, hvorledes Forholdet er, vil finde andre Grunde for denne Vanskelighed, end det ærede Medlem antydede. I vore politisk bevægede Tider er det ikke saa sjældent, at selv de dygtigste Mænd i et Sogn søge at blive fri, naar de kunne. Jeg tror næsten ikke, at de kunne blive fri i tre Aar, men det er jo imidlertid, som Ordspørgsretten siger, at den Hund, der nødig vil i Stoven, bider ingen Hare. Retsbetjentene maa altsaa i mange Tilfælde i Mangel af en Nr. 1 nøies med en Nr. 2, men det er ikke af den Art, som det ærede Medlem vil gjøre gjældende. At Sognefogedinstitutionen i sin Helhed nu er noget vidt Forskjelligt fra, hvad den var, da Forordningen af 1791 blev givet, tror jeg, det ærede Medlem vil indrømme mig, og at denne lille Lov skulde være Noget, som i fjerneste Maade berører de Herlighedsrettigheder, som Sognefogderne efter det ærede Medlems Mening skulle være i Besiddelse af, det betvivler jeg.

Oxenbøll: Jeg veed ikke, hvad Slags Herlighedsrettigheder jeg har sagt, at Sognefogderne skulle være i Besiddelse af. De ere ganske vist i Besiddelse af en Herlighedsret, men jeg tror ikke, at den har saa overordentlig Meget at betyde, og derfor jeg maa tillade mig at oplæse den, vil det ærede Medlem vist indrømme mig det. Det hedder om dem: „Sognefogderne skulle anses som de mest agtede af Almuens Mænd og i Samkvem have det øverste Sæde“; det er hele Herlighedsretten. Det, jeg anter over, det er, at de faae for Lidt i Løn, og derfor skulle vi ikke tage Mere fra dem endnu, ialtsald ikke uden nøiere Underfølgelse. Men paa den anden Side vilde jeg anse det for meget heldigt, om denne

lille Lov kom ud iaar; jeg vil derfor stille et Ændringsforslag i den Retning, som jeg haaber ikke vil møde Modstand her i Thinget.

Sauerstev: Jeg skal ikke blande mig ind i Diskussionen mellem de ærede Medlemmer om, hvorvidt det Ændringsforslag, det ærede Medlem agter at stille, kunde være billigt, retfærdigt og rigtigt, men det forekommer mig, som om det ærede Medlem, der bebudede Ændringsforslag, har taget Sognefogderne vel stærkt i Forsvar. Det forekommer mig, at Sognefogderne slet ikke ere saa daarlig stillede. Om det har saa store Vanskeligheder at finde Mænd til denne Gjerning paa Nerne, skal jeg ikke udtale mig om, men i Sylland er det saa langt fra Tilfældet, at det er meget søgte Poster, og det er ogsaa en meget behagelig Stilling for en Landmand at blive Sognefoged. Jeg husker ikke Aaret, men det er ikke saa mange Aar tilbage, at Lønmen blev forhøjet ikke saa ganske lidt; senere ere Sportlerne blevne forhøiede for Udførelsen af Panteforetninger, og efterat Kommunalloven er vedtagen, er det betydelige Arbejde, som Sognefogderne tidligere maatte udføre med Tilføjelse dels til Veiarbejde, dels til Snekastning, ogsaa taget fra dem. Jeg ser ikke, at Sognefogderne udføre ret mange Gjeringer, uden at de faae speciel Løn derfor, og jeg synes derfor ikke, at det var saa ubilligt, om de sendte saadanne Expeditioner, som der her er Tale om, for den faste Løn, de faae. Jeg skjønner altsaa ikke, at der er nogen skjellig Grund til at stille noget Ændringsforslag i den Retning, som det ærede Medlem bebudede, og jeg agter, naar et saadant Forslag kommer til Forhandling, at stemme imod det. Det ærede Medlem mente, at vi Alle vare enige i hans Betragtning; jeg har nu givet tilkjende, at jeg ikke kan være enig deri.

Oxenbøll: Maa jeg bede om Ordet?

Formanden: Det ærede Medlem skal faa Ordet, men jeg erindrer om, at det Naturlige er at drøfte Ændringsforslaget, naar det kommer til at foreligge.

Oxenbøll: Jeg skal blot tillade mig at gjøre den Bemærkning, at naar det ærede Medlem erindrer, hvad Sognefogdernes Løn er — den kan variere imellem 40 og 80 eller maaske 100 Kr. om Aaret — saa tror jeg ikke, at det er en Løn, der skal friste Nogen; maaske Herlighedsrettighederne kunne gjøre det, Lønmen kan det virkelige ikke.